

Gemeente Achtkarspelen
Gemeente Kollumerland c.a.

Verordening toeslagen en kortingenbeleid WWB

Afdeling Sociale Zaken

November 2006

Gemeente Achtkarspelen en gemeente Kollumerland c.a.

de Raad van de gemeente Achtkarspelen;

en

de Raad van de gemeente Kollumerland c.a.;

gelet op het bepaalde in artikel 8, lid 1, sub c en artikel 30 van de Wet Werk en Bijstand,

overwegende dat moet worden vastgesteld voor welke categorieën de bijstandsnorm wordt verhoogd of verlaagd en op grond van welke criteria de hoogte van die verhoging of verlaging wordt bepaald;

besluiten

vast te stellen:

de Verordening Toeslagen en Kortingenbeleid WWB

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsomschrijving

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a. **de WWB:** de Wet Werk en Bijstand;
- b. **de belanghebbende:** degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken (Algemene Wet Bestuursrecht);
- c. **de alleenstaande:** de ongehuwde van 21 jaar of ouder die geen tot zijn last komende kinderen heeft en geen gezamenlijke huishouding voert met een ander tenzij het betreft een bloedverwant in de eerste graad of een bloedverwant in de tweede graad indien er bij één van de bloedverwanten in de tweede graad sprake is van zorgbehoefte;
- d. **de alleenstaande ouder:** de ongehuwde van 21 jaar of ouder die de volledige zorg heeft voor één of meer tot zijn last komende kinderen en geen gezamenlijke huishouding voert met een ander tenzij het betreft een bloedverwant in de eerste graad of een bloedverwant in de tweede graad indien er bij één van de bloedverwanten in de tweede graad sprake is van zorgbehoefte;
- e. **de gehuwde:** een persoon die gehuwd, of geregistreerd partner is en 21 jaar of ouder is;
 - als gehuwde wordt mede aangemerkt de ongehuwde van 21 jaar of ouder die met een ongehuwde van 21 jaar of ouder een gezamenlijke huishouding voert, tenzij het een bloedverwant in de eerste graad betreft;
 - als ongehuwde wordt mede aangemerkt degene van 21 jaar of ouder die duurzaam gescheiden leeft van de van degene waarmee hij gehuwd is;
 - van een gezamenlijke huishouding is sprake indien twee personen van 21 jaar of ouder hun hoofdverblijf in dezelfde woning hebben en zij blijk geven zorg te dragen voor elkaar door middel van het leveren van een bijdrage in de kosten van de huishouding danwel anderszins;
 - een gezamenlijke huishouding wordt in ieder geval aanwezig geacht indien de belanghebbenden hun hoofdverblijf hebben in dezelfde woning en:
 - zij met elkaar gehuwd zijn geweest of eerder voor de verlening van bijstand als gehuwden zijn aangemerkt;

- uit hun relatie een kind is geboren of erkenning heeft plaatsgevonden van een kind van de één door de ander;
- zij zich wederzijds verplicht hebben tot een bijdrage aan de huishouding krachtens een geldend samenlevingscontract;
- zij op grond van een registratie worden aangemerkt als een gezamenlijke huishouding die naar aard en strekking overeenkomt met de gezamenlijke huishouding bedoeld in het voorgaande.
- van duurzaam gescheiden leven is sprake als:
 - het een door één of beide belanghebbenden gewilde verbreking van de echtelijke of daarmee gelijkgestelde samenleving betreft, en
 - beide belanghebbenden afzonderlijk van elkaar een eigen leven leiden, als waren zij niet met elkaar gehuwd, en
 - deze toestand door tenminste één belanghebbende als bestendig wordt gezien.
- f. **het kind:** het in Nederland woonachtige eigen kind of stiefkind;
- g. **het ten laste komende kind:** het kind, jonger dan 18 jaar, voor wie de alleenstaande ouder of de gehuwde aanspraak op kinderbijslag kan maken;
- h. **de woning:** een besloten ruimte, die, al dan niet tezamen met één of meer andere ruimten, bestemd of geschikt is voor bewoning door een huishouden (Huisvestingswet);
 - onder een woning wordt tevens verstaan een woonwagen en een woonschip;
- i. **de woonkosten:**
 - a. indien een huurwoning wordt bewoond, de per maand geldende rekenhuur als bedoeld in de Wet op de Huurtoeslag;
 - b. indien een eigen woning wordt bewoond, de tot een bedrag per maand omgerekende som van de verschuldigde hypotheekrente en de in verband met het in eigendom hebben van de woning te betalen zakelijke lasten;
 - c. indien een woonwagen in huur danwel in eigendom wordt bewoond, de tot een bedrag per maand herleidde woonkosten;
 - onder zakelijke lasten wordt verstaan:
 - het eigenaarsdeel van de onroerend zaakbelasting.
 - de waterschapslasten (excl. verontreinigingsheffing en ingezetenenheffing).
 - een naar omstandigheden vast te stellen bedrag voor de kosten van groot onderhoud.
- j. **de hoofdbewoner:** de persoon op wiens naam de woning staat en in die woning zijn hoofdverblijf heeft;
- k. **de inwonende:** de persoon die zijn hoofdverblijf in een woning heeft waarvan hij niet de hoofdbewoner is;
- l. **het wettelijk minimumloon:** het minimumloon per maand, genoemd in artikel 8, lid 1, sub a van de Wet minimumloon en minimumvakantietoeslag, verhoogd met de aanspraak op vakantietoeslag waarop een werknemer op grond van artikel 15 van die wet over dat minimumloon ten minste aanspraak kan maken, na aftrek van de daarvan in te houden loonbelasting, premies volksverzekeringen en de vergoeding als bedoeld in artikel 46 van de Zorgverzekeringswet.
- m. **de verzorgingsbehoevende:** degene die, indien hij niet bij een andere persoon zou inwonen, volgens een advies van de GGD zou zijn aangewezen op beroepsmatige hulp in de vorm van verzorging in een verzorgings- of een verpleegtehuis;
- n. **de crisissituatie:** een situatie van noodopvang bij een andere persoon of personen nadat men door omstandigheden niet meer beschikt over woonruimte, voor zolang deze situatie niet langer duurt dan twee maanden;
- o. **de kostganger:** een persoon die aantoonbaar tegen betaling van een commerciële prijs kost en inwoning bij een andere persoon of personen heeft;
 - onder een commerciële prijs wordt verstaan:
 - een bedrag ter hoogte van minimaal 40% van het wettelijk minimumloon per maand.

- p. **de onderhuurder:** een persoon die aantoonbaar tegen betaling van een commerciële prijs een deel van een woning van een persoon of personen huurt;
 - onder een commerciële prijs wordt verstaan:
 - een bedrag ter hoogte van minimaal 15% van het wettelijk minimumloon per maand.
- q. **de zwervende:** een persoon die geen woning bewoont;
- r. **de woningkraker:** een persoon die een woning bewoont waaraan geen woonkosten geacht worden te zijn verbonden, tenzij aantoonbaar het tegendeel blijkt;
- s. **inkomsten uit vakantiewerk:** inkomsten uit arbeid van inwonende studerende kinderen die tijdens de vastgestelde schoolvakanties worden verworven;
 - onder studerende kinderen worden in dit verband verstaan:
 - kinderen die studerend zijn en na de vakantieonderbreking de studie weer voortzetten.
- t. **het college:** het college van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Achtkarspelen óf de gemeente Kollumerland c.a.
- u. **de gemeenteraad:** de gemeenteraad van de gemeente Achtkarspelen óf de gemeente Kollumerland c.a.

Hoofdstuk 2. Categorieën

Artikel 2 Categorieën

Voor belanghebbenden aan wie bijstand kan worden verleend geldt een categorie aanduiding;

- de categorieën worden aangeduid als:
 - a. alleenstaande;
 - b. alleenstaande ouder;
 - c. gehuwde.

Hoofdstuk 3. Criteria voor het verhogen van de bijstandsnorm

Artikel 3

1. De bijstandsnorm wordt verhoogd met een toeslag indien de alleenstaande of de alleenstaande ouder hogere algemene noodzakelijke kosten van het bestaan heeft dan waarin de bijstandsnorm voorziet, als gevolg van het niet of niet geheel kunnen delen van deze kosten met een ander.
2.
 - a. De toeslag als bedoeld in het eerste lid wordt voor de alleenstaande van 22 jaar of ouder en de alleenstaande ouder van 21 jaar of ouder met zijn ten laste komende kinderen in wiens woning géén ander, waarmee kosten kunnen worden gedeeld, zijn hoofdverblijf heeft bepaald op het in artikel 25, lid 2 van de WWB genoemde maximumbedrag.
 - b. Het maximumbedrag van de toeslag wordt voor de alleenstaande van 21 jaar bepaald op 10% van het wettelijk minimumloon.
 - c. De toeslag wordt voor de alleenstaande van 22 jaar of ouder en de alleenstaande ouder van 21 jaar of ouder, die hoofdbewoner is, eveneens in principe bepaald op het maximumbedrag indien in de woning hoofdverblijf heeft:
 - een verzorgingsbehoevende;
 - iemand die in verband met een crisissituatie wordt opgevangen, zolang deze opvang niet langer duurt dan maximaal twee maanden;
 - d. De toeslag wordt voor de alleenstaande van 22 jaar of ouder en de alleenstaande ouder van 21 jaar of ouder eveneens in principe bepaald op het maximumbedrag indien men kostganger of onderhuurder is.

- e. De toeslag wordt voor de alleenstaande van 22 jaar of ouder en de alleenstaande ouder van 21 jaar of ouder eveneens voor de duur van maximaal twee maanden in principe bepaald op het maximumbedrag indien men vanwege een crisissituatie bij een ander wordt opgevangen.
3. a. De toeslag als bedoeld in het eerste lid bedraagt voor de alleenstaande van 22 jaar of ouder en de alleenstaande ouder van 21 jaar of ouder met zijn ten laste komende kinderen in wiens woning één ander, waarmee kosten kunnen worden gedeeld, zijn hoofdverblijf heeft 10% van het wettelijk minimumloon.
- b. De toeslag als bedoeld in het eerste lid bedraagt voor de alleenstaande van 21 jaar in wiens woning één ander, waarmee kosten kunnen worden gedeeld, zijn hoofdverblijf heeft 5% van het wettelijk minimumloon.
- c. Voor de alleenstaande van 21 jaar of ouder en de alleenstaande ouder van 21 jaar of ouder met zijn ten laste komende kinderen in wiens woning meer dan één ander, waarmee kosten kunnen worden gedeeld, zijn hoofdverblijf heeft bestaat geen recht op een toeslag.
- d. Voor de toepassing van de leden a, b en c van dit artikel worden twee met elkaar gehuwden of de partners van een daarmee gelijkgestelde samenleving aangemerkt als één ander.
- e. Voor de toepassing van de leden a, b en c van dit artikel geldt de lagere toeslag bij voorrang voor de inwonende.
- f. Kosten kunnen worden gedeeld indien:
- een niet ten laste komend kind van 16 tot 18 jaar inkomsten heeft ter hoogte van tenminste de norm bedoeld in art 20 van de WWB vermeerderd met 20% van het wettelijk minimumloon.
 - een inwonende of mede-hoofdbewoner van 18 tot 21 jaar inkomsten heeft ter hoogte van tenminste de norm bedoeld in art 20 van de WWB vermeerderd met 20% van het wettelijk minimumloon.
Inkomsten uit vakantiewerk alsmede de inkomsten uit studiefinanciering van de eigen of stiefkinderen blijven hierbij buiten beschouwing.
 - een inwonende of mede-hoofdbewoner van 21 jaar of ouder inkomsten heeft ter hoogte van tenminste 70% van het wettelijk minimumloon.
Inkomsten uit vakantiewerk alsmede de inkomsten uit studiefinanciering van de eigen of stiefkinderen blijven hierbij buiten beschouwing.
 - de inwonende twee met elkaar gehuwden of de partners van een daarmee gelijkgestelde samenleving inkomsten hebben ter hoogte van tenminste 100% van het wettelijk minimumloon.
- g. Inwonenden worden niet geacht onderling kosten te kunnen delen.
- h. Inwonenden worden geacht ten allen tijde met de hoofdbewoner(s) kosten te kunnen delen, ongeacht de hoogte van de inkomsten van de hoofdbewoner(s).

Hoofdstuk 4. Criteria voor het verlagen van de bijstandsnorm

Artikel 4

1. De bijstandsnorm wordt lager vastgesteld indien de met elkaar gehuwden of de partners van een daarmee gelijkgestelde samenleving lagere algemene noodzakelijke kosten van het bestaan hebben dan waarin de bijstandsnorm voorziet, als gevolg van het geheel of gedeeltelijk kunnen delen van deze kosten met een ander.
2. a. De bijstandsnorm wordt voor met elkaar gehuwden of de partners van een daarmee gelijkgestelde samenleving met of zonder hun ten laste komende kinderen in wiens woning géén ander, waarmee kosten kunnen worden gedeeld, zijn

hoofdverblijf heeft bepaald op het in art 21, sub c van de WWB genoemde normbedrag.

b. De bijstandsnorm wordt voor met elkaar gehuwden of de partners van een daarmee gelijkgestelde samenleving, die hoofdbewoner zijn, met of zonder hun ten laste komende kinderen eveneens in principe bepaald op het in art 21, sub c van de WWB genoemde normbedrag indien in de woning hoofdverblijf heeft:

- een verzorgingsbehoevende;
- iemand die in verband met een crisissituatie wordt opgevangen, zolang deze opvang niet langer duurt dan maximaal twee maanden;

c. De bijstandsnorm wordt voor met elkaar gehuwden of de partners van een daarmee gelijkgestelde samenleving met of zonder hun ten laste komende kinderen eveneens in principe bepaald op het in art 21, sub c van de WWB genoemde normbedrag indien men kostganger of onderhuurder is.

d. De bijstandsnorm wordt voor met elkaar gehuwden of de partners van een daarmee gelijkgestelde samenleving met of zonder hun ten laste komende kinderen eveneens voor de duur van maximaal twee maanden in principe bepaald op het in art 21, sub c van de WWB genoemde normbedrag indien men vanwege een crisissituatie bij een ander wordt opgevangen.

3. a. De korting als bedoeld in het eerste lid bedraagt voor met elkaar gehuwden of de partners van een daarmee gelijkgestelde samenleving met of zonder hun ten laste komende kinderen in wiens woning één ander, waarmee kosten kunnen worden gedeeld, zijn hoofdverblijf heeft 10% van het wettelijk minimumloon.
- b. De korting als bedoeld in het eerste lid bedraagt voor met elkaar gehuwden of de partners van een daarmee gelijkgestelde samenleving met of zonder hun ten laste komende kinderen in wiens woning meer dan één ander, waarmee kosten kunnen worden gedeeld, zijn hoofdverblijf heeft 20% van het wettelijk minimumloon.
- c. Voor de toepassing van de leden a en b van dit artikel worden twee met elkaar gehuwden of de partners van een daarmee gelijkgestelde samenleving aangemerkt als één ander.
- d. Voor de toepassing van de leden a en b van dit artikel geldt de korting in eerste instantie voor de inwonende met elkaar gehuwden of partners van een daarmee gelijkgestelde samenleving met of zonder hun ten laste komende kinderen.
- e. Kosten kunnen worden gedeeld indien:
- een niet ten laste komend kind van 16 tot 18 jaar inkomsten heeft ter hoogte van tenminste de norm bedoeld in art 20 van de WWB vermeerderd met 20% van het wettelijk minimumloon.
 - een inwonende of mede-hoofdbewoner van 18 tot 21 jaar inkomsten heeft ter hoogte van tenminste de norm bedoeld in art 20 van de WWB vermeerderd met 20% van het wettelijk minimumloon.
Inkomsten uit vakantiewerk alsmede de inkomsten uit studiefinanciering van de eigen of stiefkinderen blijven hierbij buiten beschouwing.
 - een inwonende of mede-hoofdbewoner van 21 jaar of ouder inkomsten heeft ter hoogte van tenminste 70% van het wettelijk minimumloon.
Inkomsten uit vakantiewerk alsmede de inkomsten uit studiefinanciering van de eigen of stiefkinderen blijven hierbij buiten beschouwing.
 - de inwonende twee met elkaar gehuwden of de partners van een daarmee gelijkgestelde samenleving inkomsten hebben ter hoogte van tenminste 100% van het wettelijk minimumloon.
- f. Inwonenden worden niet geacht onderling kosten te kunnen delen.
- g. Inwonenden worden geacht ten allen tijde met de hoofdbewoner(s) kosten te kunnen delen, ongeacht de hoogte van de inkomsten van de hoofdbewoner(s).

Artikel 5

1. De bijstandsnorm, vermeerderd met de van toepassing zijnde toeslag als bedoeld in artikel 3 voor een alleenstaande van 21 jaar of ouder en de alleenstaande ouder van 21 jaar of ouder met zijn ten laste komende kinderen wordt wegens het ontbreken van woonkosten verlaagd met 20% van het wettelijk minimumloon. Deze korting is eveneens van toepassing als een niet inwonende derde de woonkosten voor zijn rekening neemt.
2. De bijstandsnorm voor met elkaar gehuwden of de partners van een daarmee gelijkgestelde samenleving met of zonder hun ten laste komende kinderen wordt wegens het ontbreken van woonkosten verlaagd met 20% van het wettelijk minimumloon. Deze korting is eveneens van toepassing als een niet inwonende derde de woonkosten voor zijn rekening neemt.

Artikel 6

1. De bijstandsnorm, vermeerderd met de van toepassing zijnde toeslag als bedoeld in artikel 3 voor een alleenstaande van 21 jaar of ouder en de alleenstaande ouder van 21 jaar of ouder met zijn ten laste komende kinderen wordt wegens het houden van kostgangers of onderhuurders verlaagd met 15% van het wettelijk minimumloon per kostganger of onderhuurder.
2. De bijstandsnorm voor met elkaar gehuwden of de partners van een daarmee gelijkgestelde samenleving met of zonder hun ten laste komende kinderen wordt wegens het houden van kostgangers of onderhuurders verlaagd met 15% van het wettelijk minimumloon per kostganger of onderhuurder.

Artikel 7

Indien voor de belanghebbende een combinatie van een toeslag op grond van artikel 3 en één of meer verlagingen op grond van artikel 5 en 6 geldt, bedraagt de verlaging niet meer dan 25% van het wettelijk minimumloon ten opzichte van de toepasselijke bijstandsnorm ex artikel 21 van de WWB.

Hoofdstuk 5. Slotbepalingen

Artikel 8

Verhoging of verlaging van de bijstandsnorm vindt plaats onverminderd het bepaalde in artikel 18, lid 1 van de WWB.

Artikel 9

1. Het college is belast met de uitvoering van het bepaalde in deze verordening.
2. In gevallen, de uitvoering van deze verordening betreffende, waarin deze verordening niet voorziet, beslist het college.

Artikel 10

Deze verordening kan worden aangehaald als: Verordening Toeslagen en Kortingenbeleid WWB.

Artikel 11

1. Deze verordening treedt in werking met ingang van 1 januari 2007.
2. De Verordening Toeslagen en Kortingenbeleid WWB 2004, vastgesteld op 27 mei 2004, wordt gelijktijdig ingetrokken.

Aldus besloten in de openbare vergadering van de Raad van de gemeente Achtkarspelen op en de openbare vergadering van de Raad van de gemeente Kollumerland c.a. op

De Raden voornoemd,

de Raadsgriffier,

R. van der Heide

de Raadsgriffier,

A. Dijkstra-Teitsma

de Voorzitter,

R.S. Cazemier

de Voorzitter,

B. Bilker

Toelichting Verordening Toeslagen en Kortingenbeleid WWB

Algemeen

Evenals in de Algemene bijstandswet is een bijstandsuitkering in de Wet Werk en Bijstand opgebouwd uit een landelijk vastgestelde norm en een gemeentelijk vast te stellen toeslag voor alleenstaanden en alleenstaande ouders. Artikel 8 en artikel 30 van de Wet Werk en Bijstand dragen de gemeenteraad op een verordening vast te stellen inzake het verhogen en/of verlagen van de bijstandsnorm. Het onderwerp van de verordening is beschreven in het eerste lid van artikel 30 van de Wet Werk en Bijstand. Uit de memorie van toelichting bij de Wet Werk en Bijstand blijkt dat de verordening "een zodanig karakter heeft dat de belanghebbenden daaruit concreet kunnen aflezen welke verhoging of verlaging in hun situatie geldt".

Met de verordening worden de criteria met betrekking tot het toekennen van toeslagen op de norm en het toepassen van kortingen op de norm geregeld, onverminderd de bepaling in de wet (artikel 18, lid 1 van de Wet Werk en Bijstand) om in individuele gevallen af te wijken van de algemeen geldende normen (op basis van de wet of de gemeentelijke verordening).

In de verordening is geen gebruik gemaakt van de facultatieve bepaling als bedoeld in artikel 28 van de Wet Werk en Bijstand inzake het toekennen van afzonderlijke toeslagen voor schoolverlaters. Hiervoor is gekozen, omdat voor de vaststelling van de hoogte van de toe kennen uitkering de woonsituatie cruciaal is en niet het feit of men schoolverlater is of niet.

In de verordening wordt voor de hoogte van de toeslagen en de verlagingen verwezen naar het in artikel 25 van de Wet Werk en Bijstand genoemde bedrag. In deze toelichting zal steeds gesproken worden over toeslagen en verlagingen in percentages van het minimumloon. Dit lijkt tegenstrijdig, maar het bedrag van artikel 25 van de Wet Werk en Bijstand is eveneens gebaseerd op een percentage van het wettelijk minimumloon. Omdat in de wet uitdrukkelijk een bedrag genoemd wordt en tevens is aangegeven is dat de minister dit bedrag kan verhogen bij een verhoging van het minimumloon, is in de tekst van de verordening de voorkeur gegeven aan een directe verwijzing naar artikel 25 van de Wet Werk en Bijstand en niet aan het noemen van een percentage. Hiermee kunnen verwarrende rekensommen worden voorkomen, zoals bijvoorbeeld de vraag of de toeslag 10% van het netto minimumloon of van het bruto minimumloon berekend moet worden.

Toelichting per artikel

Artikel 1

Ten aanzien van de begrippen die in de verordening worden gebruikt is aansluiting gezocht bij wettelijke omschrijvingen. Daar waar dit een andere wet is dan de Wet Werk en Bijstand is dat in de verordening aangegeven. Voorts is aan aanvullende, voor de uitvoering van de Wet Werk en Bijstand belangrijke, begrippen een eigen omschrijving gegeven.

a. de WWB:

Deze omschrijving behoeft geen nadere toelichting.

b. de belanghebbende:

Deze omschrijving behoeft geen nadere toelichting.

c. de alleenstaande:

De omschrijving van het begrip alleenstaande komt overeen met de omschrijving die de wet hanteert, met dit verschil dat extra wordt benadrukt dat de verordening alleen van toepassing is voor alleenstaanden van 21 jaar of ouder. Degene die geen gezamenlijke huishouding voert met een ander, kan worden aangemerkt als een alleenstaande. Uit de omschrijving blijkt dat twee personen die bloedverwant zijn in de eerste graad (ouder - kind) en een

gezamenlijke huishouding voeren niet als "gehuwden" worden aangemerkt. Tevens wordt bij bloedverwantschap in de tweede graad, waarbij sprake is van verzorging, niet uitgegaan van de "gehuwden-situatie".

d. de alleenstaande ouder:

De omschrijving van het begrip alleenstaande ouder komt overeen met de omschrijving die de wet hanteert, met dit verschil dat extra wordt benadrukt dat de verordening alleen van toepassing is voor alleenstaande ouders van 21 jaar of ouder. Degene die de volledige zorg heeft voor één of meer tot zijn last komende kinderen en geen gezamenlijke huishouding voert met een ander, kan worden aangemerkt als een alleenstaande ouder. Ook in deze omschrijving is opgenomen dat twee personen die bloedverwant zijn in de eerste graad (ouder - kind) en een gezamenlijke huishouding voeren niet als "gehuwden" worden aangemerkt. Tevens wordt bij bloedverwantschap in de tweede graad, waarbij sprake is van verzorging, niet uitgegaan van de "gehuwden-situatie".

e. de gehuwde:

Deze omschrijving, alsmede die van de situaties die gelijkgesteld moeten worden, sluit aan bij de opvattingen van de wetgever, met de toevoeging dat het hier alleen handelt over personen van 21 jaar of ouder. Uit de omschrijving blijkt dat twee personen die bloedverwant zijn in de eerste graad (b.v. ouder - kind) en een gezamenlijke huishouding voeren niet als "gehuwden" worden aangemerkt. Hieruit volgt dat hiervan bij bloedverwantschap in de tweede graad (b.v. grootouder - kind of broer - broer) wel sprake zou kunnen zijn, áls ook aan alle andere criteria wordt voldaan.

f. het kind:

De omschrijving van het begrip kind komt overeen met de omschrijving die de wet hanteert. Pleegkinderen vallen niet onder het begrip "kind". Deze worden beschouwd als een zelfstandig subject van bijstand.

g. het ten laste komende kind:

De omschrijving van het begrip ten laste komende kind komt overeen met de omschrijving die de wet hanteert. Uiteraard geldt hierbij wel dat dit kind in Nederland moet wonen.

h. de woning:

Deze omschrijving behoeft geen nadere toelichting.

i. de woonkosten:

Voor de woonkosten van een huurwoning wordt aangesloten bij de Wet op de Huurtoeslag. Ten aanzien van de woonkosten van een eigen woning wordt ten aanzien van de hypotheekrente in eerste instantie uitgegaan van de lasten die het gevolg zijn van de financiering van de woning. Rente welke het gevolg is van het nadien zonder noodzaak verhogen van de hypotheek, ook al is dat ter financiering van bij voorbeeld een verbouwing, wordt niet in de beschouwing meegenomen.

j. de hoofdbewoner:

Deze omschrijving behoeft geen nadere toelichting. Opneming van deze omschrijving heeft tot doel een gradatie hoofdbewoner - inwonende aan te geven.

k. de inwonende:

Deze omschrijving behoeft geen nadere toelichting. Opneming van deze omschrijving heeft tot doel een gradatie hoofdbewoner - inwonende aan te geven.

l. het wettelijk minimumloon:

Deze omschrijving behoeft geen nadere toelichting.

m. de verzorgingsbehoevende:

Deze omschrijving behoeft geen nadere toelichting.

n. de crisissituatie:

Deze situatie doet zich bijvoorbeeld voor bij hoog opgelopen ruzies binnen een gezin, waarbij één der partners of een kind op straat is gezet en door een ander wordt opgevangen. Overigens is deze omschreven situatie van toepassing op zowel degene die opgevangen wordt als degene die opvang biedt.

o. de kostganger:

Deze omschrijving behoeft geen nadere toelichting.

p. de onderhuurder:

Deze omschrijving behoeft geen nadere toelichting.

q. de zwervende:

Deze omschrijving behoeft geen nadere toelichting.

r. de woningkraker:

Deze omschrijving behoeft geen nadere toelichting.

s. inkomsten uit vakantiewerk:

Het is, gezien de huidige normen in de WSF vrij gebruikelijk dat studerende tijdens hun vakanties proberen via tijdelijk werk een extra vorm van inkomsten te verwerven, mede ter financiering van de studie. Met inachtneming van hetgeen in deze verordening is gesteld, zou dat in principe kunnen leiden tot een afstemming van de uitkering van de ouder(s). Aangezien dat niet als redelijk wordt ervaren is er voor gekozen om deze inkomsten, als deze voldoen aan de criteria, welke daar in de verordening aan zijn verbonden, vrij te laten.

Artikel 2

Artikel 30 van de Wet Werk en Bijstand schrijft voor dat de verordening vaststelt voor welke categorieën de bijstandsnorm wordt verhoogd of verlaagd. De categorie-indeling is gebaseerd op de Wet Werk en Bijstand. De begrippen zijn nader uitgelegd in artikel 1 van deze verordening.

Artikel 3, lid 1

Bij de vaststelling van de basisnorm voor de alleenstaande en de alleenstaande ouder is de wetgever uitgegaan van de veronderstelling dat betrokkene de bestaanskosten geheel met een ander kan delen. Indien dit niet het geval is, wordt de basisnorm verhoogd met een toeslag. Evenals in de Abw is hier bedoeld dat voor het bepalen van de hoogte van de toeslag alle extra algemene noodzakelijke bestaanskosten in aanmerking worden genomen die de alleenstaande of de alleenstaande ouder heeft ten opzichte van degene die met zijn partner een gezamenlijke huishouding voert.

Het gaat hierbij niet alleen om woonkosten (in beperkte of uitgebreide zin) maar ook om alle andere uitgaven waarbij partners een schaalvoordeel hebben omdat zij alle kosten van huisvesting en huishouding gezamenlijk opbrengen.

De mate waarin de bestaanskosten kunnen worden gedeeld bepaalt, zoals gezegd, de hoogte van de toeslag. De toeslag bedraagt minimaal 0% en maximaal 20% van het wettelijk minimumloon. Degene die voor een toeslag in aanmerking wenst te komen, moet aannemelijk maken dat er geen sprake is van kosten die kunnen worden gedeeld en dat er derhalve terecht aanspraak op een toeslag wordt gemaakt. De toeslag maakt een integraal deel van de bijstandsuitkering uit. De algemene inlichtingenverplichting die op de aanvrager rust, geldt ook voor het toeslagendeel. De aanvrager zal dan ook door middel van het overleggen van gegevens het recht moeten aantonen.

Artikel 3, lid 2

Artikel 30, lid 2 van de Wet Werk en Bijstand schrijft voor dat de toeslag, onverminderd het bepaalde in artikel 27, 28 en 29 van de wet, voor de alleenstaande en de alleenstaande ouder met zijn kinderen in wiens woning geen ander zijn hoofdverblijf heeft, wordt bepaald op het maximumbedrag, genoemd in artikel 25, lid 2 van de Wet Werk en Bijstand. Deze maximale toeslag komt neer op 20% van het wettelijk minimumloon. Om te voorkomen dat de uitkering voor een 21-jarige alleenstaande hoger is dan bijvoorbeeld het loon dat men kan verdienen is bepaald dat de maximale toeslag voor 21-jarigen op 10% van het wettelijk minimumloon is gesteld.

In deze verordening wordt volstaan met een verwijzing naar het bedrag zoals dat in de wet is genoemd. Dit bedrag wordt regelmatig, veelal halfjaarlijks, aangepast. De artikelen 27, 28 en 29 van de Wet Werk en Bijstand geven de gemeente de bevoegdheid om voor bepaalde

categorieën de bijstandsnorm met of zonder de toeslag lager vast te stellen. Dit betekent dat indien aanvrager voldoet aan de voorwaarden, waardoor er in principe recht zou bestaan op een volledige toeslag als bedoeld in artikel 25, lid 2 van de Wet Werk en Bijstand het toch zo kan zijn dat er als gevolg van het toepassen van een korting een lager bedrag wordt ontvangen. Hiervoor wordt verwezen naar de artikelen 5 tot en met 7 van deze verordening. Er bestaat voor de hoofdbewoner tevens recht op een volledige toeslag indien er in de woning zijn hoofdverblijf heeft een verzorgingsbehoevende (hetgeen moet blijken uit een GGD-advies) of iemand die in verband met een crisissituatie wordt opgevangen (maximaal twee maanden). De reden hiervoor is dat het geacht wordt extra belastend te zijn, wanneer iemand zijn woning voor een dergelijke vorm van inwoning beschikbaar stelt. Natuurlijk kan inwoning van anderen veroorzaken dat er toch een lagere toeslag van toepassing is. Voorts heeft een kostganger of een onderhuurder (als deze aan de daarvoor gestelde eisen voldoen) of degene die als gevolg van een crisissituatie bij een ander wordt opgevangen recht op de volledige toeslag.

Artikel 3, lid 3

Het gezamenlijk bewonen van een woning levert schaalvoordelen op. Deze schaalvoordelen treden op omdat de woonlasten kunnen worden gedeeld. De kosten van huur, heffingen, belastingen, verzekeringen, vastrecht nutsbedrijven etc. en dergelijke zijn voor personen die een woning delen lager, omdat deze kosten per woning slechts eenmaal in rekening worden gebracht. Indien er op enigerlei wijze sprake is van het kunnen delen van kosten met één ander, wordt de toeslag als gevolg van de optredende schaalvoordelen vastgesteld op 10% van het wettelijk minimumloon. Deze toeslag is voor 21-jarigen vastgesteld op 5% van het wettelijk minimumloon.

Indien de kosten kunnen worden gedeeld met meer dan één ander, bestaat geen recht op een toeslag.

Een echtpaar (twee met elkaar gehuwden of de partners van een daarmee gelijkgestelde samenleving) worden gezien als één ander.

Tevens is hier aangegeven dat het toepassen van lagere toeslagen in eerste instantie en voor zover mogelijk, op de uitkering van inwonenden plaatsvindt.

Voorts is het van belang een nadere concretisering aan te geven wanneer er sprake is van het kunnen delen van kosten. Het mag niet zo zijn dat wanneer een inwonende met een uitkering werk aanvaardt en een inkomen ontvangt dat slechts iets boven de toepasselijke bijstandsnorm ligt, dit gelijk een korting, danwel een lagere toeslag op de uitkering van de hoofdbewoner tot gevolg heeft. Het totale gezinsinkomen zou dan door de werkaanvaarding achteruit gaan. Overigens blijven inkomsten uit vakantiewerk en WSF buiten beschouwing. Voorts is bepaald dat inwonenden onderling niet geacht worden kosten te kunnen delen, doch slechts met de hoofdbewoners en dat daarbij de hoogte van het inkomen van de hoofdbewoners niet van belang is.

Artikel 4, lid 1

Ook gehuwden of daarmee gelijkgestelden kunnen schaalvoordelen genieten als zij de kosten van het bestaan kunnen delen omdat zij de door hen bewoonde woning niet alleen bewonen. Deze schaalvoordelen leiden ertoe dat de gehuwdenuitkering wordt verlaagd.

Artikel 4, lid 2

Als er geen kosten gedeeld kunnen worden wordt de uitkering vastgesteld op de norm voor een echtpaar. Er bestaat voor de hoofdbewoners tevens recht op de volledige uitkering indien er in de woning zijn hoofdverblijf heeft een verzorgingsbehoevende (hetgeen moet blijken uit een GGD-advies) of iemand die in verband met een crisissituatie wordt opgevangen (maximaal twee maanden). De reden hiervoor is dat het geacht wordt extra belastend te zijn, wanneer iemand zijn woning voor een dergelijke vorm van inwoning

beschikbaar stelt. Natuurlijk kan inwoning van anderen veroorzaken dat er toch een korting van toepassing is. Voorts heeft het echtpaar dat als kostganger of onderhuurder (als deze aan de daarvoor gestelde eisen voldoet) inwoont of het echtpaar dat als gevolg van een crisissituatie bij een ander wordt opgevangen recht op de volledige uitkering.

Artikel 4, lid 3

Het gezamenlijk bewonen van een woning levert schaalvoordelen op. Deze schaalvoordelen treden op omdat de woonlasten kunnen worden gedeeld. De kosten van huur, heffingen, belastingen, verzekeringen, vastrecht nutsbedrijven etc. en dergelijke zijn voor personen die een woning delen lager, omdat deze kosten per woning slechts eenmaal in rekening worden gebracht. Indien er op enigerlei wijze sprake is van het kunnen delen van kosten met één ander, wordt een korting van 10% van het wettelijk minimumloon op de uitkering toegepast. Indien de kosten kunnen worden gedeeld met meer dan één ander, wordt een korting van 20% van het wettelijk minimumloon toegepast.

Een echtpaar (twee met elkaar gehuwden of de partners van een daarmee gelijkgestelde samenleving) worden gezien als één ander.

Tevens is hier aangegeven dat het toepassen van kortingen in eerste instantie en voor zover mogelijk, op de uitkering van inwonenden plaatsvindt.

Voorts is het ook hier van belang een nadere concretisering aan te geven wanneer er sprake is van het kunnen delen van kosten. Het mag niet zo zijn dat wanneer een inwonende met een uitkering werk aanvaardt en een inkomen ontvangt dat slechts iets boven de toepasselijke bijstandsnorm ligt, dit gelijk een korting, danwel een lagere toeslag op de uitkering van de hoofdbewoner tot gevolg heeft. Het totale gezinsinkomen zou dan door de werkaanvaarding achteruit gaan. Overigens blijven inkomsten uit vakantiewerk en WSF buiten beschouwing. Voorts is bepaald dat inwonenden onderling niet geacht worden kosten te kunnen delen, doch slechts met de hoofdbewoners en dat daarbij de hoogte van het inkomen van de hoofdbewoners niet van belang is.

Artikel 5, lid 1 en lid 2

Met deze omschrijving wordt beoogd dat op de uitkering van degenen die geen woonkosten verschuldigd zijn, een korting wordt toegepast.

Artikel 6, lid 1 en lid 2

Het houden van een kostganger en een onderhuurder wordt geacht inkomsten op te leveren. Deze inkomsten worden per kostganger of onderhuurder bepaald op 15% van het wettelijk minimumloon.

Artikel 7

Indien gebruik wordt gemaakt van verlagingsmogelijkheden dan dient rekening te worden gehouden met de effecten van cumulatie van factoren. Een dergelijke cumulatie kan er toe leiden dat de uitkering die overblijft onvoldoende is om in de noodzakelijke bestaanskosten te voorzien. Dit betekent dat een echtpaar altijd moet kunnen beschikken over 75%, een alleenstaande ouder over 45% en een alleenstaande over 25% van het wettelijk minimumloon.

Artikel 8

Van kracht blijft artikel 18, lid 1 van de Wet Werk en Bijstand waar is gesteld, dat Burgemeester en Wethouders de bijstand en de daaraan verbonden verplichtingen afstemmen op de omstandigheden, mogelijkheden en middelen van de betrokkene persoon.

Dit wordt ook uitdrukkelijk gesteld in artikel 30 van de Wet Werk en Bijstand. Hiermee blijft ook het individualiseringsprincipe voor de toepassing van de verordening van kracht.

Artikel 9, lid 1

Artikel 7 van de Wet Werk en Bijstand schrijft voor dat de uitvoering van de wet berust bij Burgemeester en Wethouders. Zij kunnen deze bevoegdheid overeenkomstig hetgeen hierover in de wet is geregeld vervolgens mandateren aan ambtenaren.

Artikel 9, lid 2

Burgemeester en Wethouders hebben de bevoegdheid om in individuele gevallen af te wijken van het in de verordening bepaalde.

Artikel 10

Deze omschrijving behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 11

Deze omschrijving behoeft geen nadere toelichting.